И ОНИ СУ БИЛИ ДЕЦА

УЧИТЕЉИ

НАСТАВНИЦИ

шк. 2009/10. год.

БР. 3

45 МИНУТА

НЕКАД И САД

МИТРАЉЕТА 40 ЛЕТА

Колектив 1969.

УЧИТЕЉИ И НАСТАВНИЦИ НАШЕ ШКОЛЕ

Колектив 1980.

ПОЧЕТАК РАДА ШКОЛЕ 1969. године

Шездесетих година 20. века, јавила се потреба за изградњом нове, треће основне школе у Батајници, која је тада имала око 2100 ученика. На захтев просветних радника и грађана Батајнице, Скупштина општине Земуна на седници од 20. јуна 1969. г. доноси одлуку о оснивању нове школе у Батајници.

На предлог грађана Батајнице усвојено је име школе „Светислав Голубовић Митраљета“ по имену истакнутог батајничког борца и народног хероја у НОР-у који је погинуо августа 1942. г. на Фрушкој гори у борби са немачким окупационим снагама.

Праћење радова и довршавање објекта вршила је комисија којом је председавао Поповић Радисав, педагошки саветник и наставник. Те године из рејона који је припао ОШ „С. Г. Митраљета“ уписан је 721 ученик. У млађе разреде уписано је 342 ученика и формирано 11 одељења, а у старије 379 – по три одељења у сваком разреду као и 16 ученика у комбиновано одељење из насеља Економија које је припало овој школи.

У нову школу прешли су да раде просветни радници из основних школа „Бошко Палковљевић Пинки“ и ,,Бранко Радичевић“. Први учитељи у овој школи били су: Павлица Даница, Секуловић Споменка, Стаменовић Ружица, Ковачевић Даница, Ђуричић Будимир, Галић-Диаз Марија, Степановић-Дуран Љубица, Вучковић Нада, Ранковић Вукосава, Влашић Љубица и Петковић Мирослава.

За предметну наставу: Вуковић Милован (наст. математике), Петровић Нада (наст. физике), Савић Радованка (наст. биологије, хемије), Марјановић Славко (наст. географије), Карановић Јелица (наст. историје), Титовић Злата (наст. руског језика), Вукобрат Миле и Перишић Драгослав (наст. физичког васпитања), Црногорац Рајка и Стевановић Невенка (наст. српског језика), Савић Олга (наст. биологије и хемије), за остала радна места на основу конкурса примљени су Степанов Бранислав (наст. српског језика), Милошевић Марија (наст. енглеског језика), Ранковић Снежана (наст. ликовне културе), Перић Слободан (наст. математике), Белановић Љиљана (наст. музичке културе), Ристић Јорданка и Толимир Милош (наст. опште техничког образовања).

Прва седница Наставничког већа ОШ „С. Г. Митраљета“ одржана је 1. септембра 1969.г. у основној школи „Б. П. Пинки“. Веће је донело одлуку да ученици од 1. до 4. разреда похађају наставу у Основној школи „Б. П. Пинки“ од 12 до 15 часова, а ученици од 5. до 8. разреда у школи „Бранко Радичевић“ од 15 до 19 часова до преласка у нову школу.

Најсрећнији дан за ученике и наставни кадар био је 6. децембар 1969. г. када се чуло прво звоно и извршено усељење у нову школску зграду. Овај догађај био је веома свечан, нова школа добро осветљена, топла, пуна цвећа, нови намештај, топле и срдачне речи добродошлице в.д. Петровић Радосава, одушевљени наставници, раздрагани и весели ученици. Овај дан се не може лако заборавити.

На седници 19. априла 1970. изабран је за директора школе Петровић Радослав. Донесена је одлука о свечаном отварању школе и договорено да се за дан школе узме 9. мај, дан победе над фашизмом.

Од тада се стално повећава број ученика тако да у школској 2009/10. г. има 988 ученика (34 одељења) и 76 запослених. Сведочанство о завршеном основном образовању у овој школи добило је око 4000 ученика. Ученици су постизали сјајне резултате на свим нивоима такмичења. Сваке године имали смо по неколико ученика на савезном и републичком такмичењу. Веома често смо на нивоу Општине Земун у генералном пласману основних школа заузимали једно од прва три места. Тешко је издвојити било ког ученика, али треба напоменути да је због изузетих резултата Михајловић Ненад добио октобарску награду 1985. године, а Миловановић Драгомир присуствовао 2006. додели Нобелове награде у Стокхолму. Неки су постали доктори наука, магистри, професори, лекари, истакнути политички радници...

Циљ нам је да нам школа буде опремљена најсавременијим наставним средствима, да се надзиђивањем прошири објекат и да сваке године будемо по успеху и резултатима у самом врху београдских школа.

Директор школе
Стево Јањанин

МИТРАЉЕТА

Када у школу идемо ми,
Тада у глас вичемо сви!
Митраљета је понос сваког ђака,
А без школе нема јунака!

Митраљета, Митраљета,
То је радост целог света!
Срећа девојчица и дечака,
Она је понос сваког ђака!

Батајницу она краси,
Своје ђаке она мази.
Од незнања све нас штити,
Са нама се она дичи!

Митраљета, Митраљета,
То је радост целог света!
Срећа девојчица и дечака,
Она је понос сваког ђака!

Андријана Ђурић V2

ТО СМО МИ...

ЗА НАЈБОЉЕ ЂАКЕ 21. ВЕКА

ОШ «СВЕТИСЛАВ ГОЛУБОВИЋ МИТРАЉЕТА»

Адреса : Далматинске загоре 94; Телефон : 787-0080; 787-0278,
E - mail: mitraljeta@sbb.com Директор школе : Стево Јањанин

40 ГОДИНА ТРАЈАЊА

Шездесетих година 20. века јавила се потреба за изградњом нове, треће основне школе у Батајници услед повећања броја становника.

Испуњена је жеља грађана Батајнице да школа понесе име истакнутог батајничког борца који је изгубио живот 1942. године на Фрушкој гори.

Врата наше школе први пут су се отворила **06. децембар 1969.** године и тада је примила 720 ђака. Први дан школе прослављен је 09.05.1970. године.

Биста посвећена Светиславу Голубовићу Митраљети свечано је откривена 1973. године

40 ГОДИНА УСПЕХА

Школа се може похвалити бројним културним догађајима, али пре свега освојеним признањима и наградама међу којима издвајамо следеће:

- награда «Борис Кидрич» Клубу технике (1983/1984.)
- бронзани плакат за научнотехничка достигнућа, наставник техничког Велимир Тмушић (1984/1985.)
- Октобарска награда града Београда за постигнуте резултате у области науке и технике (1984/1985.)
- Октобарска награда Земуна Клубу младих техничара, ученик Ненад Михајловић (1985/1986.)
- Признање са светске изложбе дечјих радова у Токију, ученице Ана Ђорђевић, Јелена Богдановић (1985/1986.)

«МИТРАЉЕТА» - САВРЕМЕНА ШКОЛА

Данас у нашој школи има 998 ученика у 34 одељења. Нарочито се поносимо чињеницом да је прошле школске године (2008/2009.), у време када се многе школе у центру града налазе пред затварањем због малог броја деце, у нашу школу, по други пут, уписано пето одељење ђака првака.

Школа има 76 запослених. Трудимо се да пратимо најновије тенденције у образовању редовним стручним усавршавањем, као и одржавањем семинара у самој школи.

Школа обилује културним манифестацијама које радо посећују грађани Батајнице

НАША ДОСТИГНУЋА - НАШИ УЧЕНИЦИ

Трудимо се да што више активирамо ученике, не само у настави, већ и ваннаставним активностима. Различите секције чине део живота школе, а формиран је и Ђачки парламент који је заслужан за настанак школског часописа «45 минута».

Наша школа је проглашена за најбољу спортску школу у Земуну у 2007. години, а сваког лета у нашој школи се одржава меморијални турнир «Милица Ракић».

Настављамо да нижемо успехе из већине предмета, а посебно се истичу: српски језик, историја, биологија, техничко образовање, музичка култура, хемија, физичко васпитање.

ОНИ СУ ПОНОС НАШЕ ШКОЛЕ И СВОЈЕ ГЕНЕРАЦИЈЕ

Од 1992. године одељенске заједнице осмих разреда и наставници предлажу, а Наставничко веће доноси одлуку о најбољем ученику те генерације. Ученици генерације наше школе били су:

*** КАТАРИНА ЦРЊАКОВИЋ (1992.)**
*** ДРАГАН ДОДЕР (1993.)**
*** ЛИДИЈА КРИВОКАПИЋ (1994.)**
*** ЗДРАВКО ТРИВИЋ (1995.)**
*** САЊА НИКОЛИЋ (1996.)**
*** КАТАРИНА МИЛОШЕВИЋ (1997.)**
*** ВАСО ПАВЛОВИЋ (1998.)**
*** Није биран ђак генерације због НАТО бомбардовања (1999.)**
*** МИЛИЦА АДАМОВИЋ (2000.)**
*** ДАНИЈЕЛА КЛИПА (2001.)**
*** РУЖИЦА ВУЧЕНОВИЋ (2002.)**
*** ДРАГОМИР МИЛОВАНОВИЋ (2003.)**
*** ЈОВАНА ЈОВИЋ (2004.)**
*** САЊА ЈОСИМОВИЋ (2005.)**
*** ИГОР РОКСАНДИЋ (2006.)**
*** КРИСТИНА КОМАЗЕЦ (2007.)**
*** АЊА ШУЋУРА (2008.)**
*** АНАСТАСИЈА ЈАНКОВИЋ (2009.)**

МИЛОВАН ВУКОВИЋ

пензионисани наставник математике

18. ГОДИНА НАКОН ШТО ЈЕ ЗАВРШИО СА СВОЈОМ НАСТАВНИЧКОМ КАРИЈЕРОМ, МИЛОВАН ВУКОВИЋ СЕ И ДАЉЕ РАДО СЕЋА ГОДИНА ПРОВЕДЕНИХ У „МИТРАЉЕТИ"

45. минута: Када сте почели да радите у нашој школи и шта сте предавали?

Предавао сам математику, а почео сам да радим од првог дана отварања школе!

45. минута: Како је школа тада изгледала?

Веома лепо, нова школа са грејањем и фискултурном салом, права комоција! За мене је прелазак у „Митраљету" био изазов, пошто сам пре тога радио у школи „Б. П. Пинки" и нисам био одређен да пређем у нову школу. У то време, било је правило да директори школа шаљу оне раднике који су мање симпатични, а мене је директор желео да задржи, али ја сам желео да пређем пошто су тамо млади људи, младе жене (смех), лепша зграда, лепши амбијент, а помало ме је вукла и жеља за новим, непознатим.

45. минута: Да ли је у то време још неко од данашњих радника радио у школи?

Не, сви су отишли у пензију (смех).

45. минута: Колико година сте радили у школи?

Од 1. септембра 1969. године до 1. октобра 1991. године. Пензија.

45. минута: Када се спомене школа „Светислав Голубовић Митраљета", шта вам прво падне на памет?

Асоцијација ми је младост. Кад се прича о неком прошлом времену, људи уздишу: „Јао, како је било! Јао, лепо је било!", било је лепо, јер си био млад! Па и оно што није било лепо тада, лепо је због младости и младог друштва.

45. минута: Да ли сте били строг наставник?

Нисам био строг наставник, јер нисам строг као човек.

45. минута: Да ли вам се десило да читаво одељење побегне са часа и како сте се тада осећали?

Никад ми ученици нису побегли са часа, осим ако им ја нисам дао „знак" да побегну, јер сам некуд желео да одем (смех). Није било разлога да беже, можда понекад понеки ђак, али и то је било због неког сумњања у себе или мене, док се не увере да ја ђаку који каже: „Нисам данас спреман", одговарам да ће бити други пут спреман. Због тога ја нисам имао ту врсту проблема.

45. минута: Чули смо да сте били једнан од омиљених наставника у школи. Да ли сте имали добар однос са ученицима?

Да, ја сам се са ученицима добро дружио и ван школе, па чак данас многе сретнем као другаре. Тада препричавамо догодовштине и анегдоте из школе. Скоро ми је један пријатељ, кога знам десетак година рекао: „Срео сам толико тих твојих бивших ђака из разних времена, још ниједан ми ниједну ружну реч није рекао за тебе". Али спомену некада да сам их ухватио у преписивању, у преварама, да сам им смањио оцену, али то све без пакости и злобе. Ни данас немам проблем ни са једним од бивших ђака.

45. минута: Како сте то постигли ?

Прво, моја природа је таква да немам пакост, а друго, првих година службе сам радио као учитељ и још тада сам се научио благом приступу детету. Никада нисам памтио дечје изгреде, пропусте, промашаје, па чак и подвале. Данас се деси, а сутрадан, као да није ни било. Отуда тај добар однос.

45. минута: Предавали сте математику, предмет који деца баш не воле, ипак ђаци су вас волели. Шта бисте поручили данашњим наставницима и у чему је тајна?

Многи људи праве од математике баук већи него што она јест, и најчешћи проблем ђака јесте да нешто није разумео, односно, да му онај ко треба да му је објасни, није добро објаснио. Када је мене мој професор спремао за наставника математике на „Вишој педагошкој" у Београду, познати писац уџбеника и педагог и методичар казао је: „Од десет јединица у учионици једна је ђачка, а девет је наставникових, а ти нађи начин како ћеш да га научиш". Дешавало се да сам давао оцену на „кредит", и врло вешто је то „палило" код ђака, јер је оцена деловала као стимуланс, па је ученик морао више да ради и оправда дату оцену.

45. минута: Да ли постоји нека анегдота са часа, нешто што никада нећете заборавити?

Има их пуно и препричавају их ђаци сваког дана. И ових дана их је било, независно од ове годишњице. Не могу свих да се сетим и нећу. Три месеца сам замењивао неку болесну наставницу, један мали, нећу име да му говорим, јер је то зрео човек, има слабу, а јун је месец и треба да иде на поправни, а ја му кажем: „Идеш на поправни", а неке девојчице ме убеђују: „Дајте му, дајте му...", а ја кажем: „Зашто да му дам двојку?", кажу оне: „Вози трактор, а иде у шести разред", а у мени одмах проради оно: „Вози трактор!" Идем, узимам дневник и пишем двојку, и сад сви питају зашто због трактора: „Он ће бити користан за ово друштво више него да научи математику, пренеће тоне ђубрета, и нађубрити њиве, и родиће кукуруз". А било је и многих других. Ако негде сретнете неког ђака, многи од њих ће вам испричати како сам правио рупу на новинама, па их гледао. Често се дешавало да се ученици разместе пред писмени, па да ухвате позицију *слаб ђак иза доброг*. Ја, наравно, препознам препис, па чак и дословно. Или онај што преписује од оног иза себе, уместо 60 напише 90, обрнуло му се у глави. А ја му то покажем и питам га: „Што си преписао за петицу, кад си могао преписати за двојку, и нико те ништа не би питао?" Долази ђак на поправни, ја некако хоћу да га пропустим, али ту има троје наставника и свако испитује три пута, и питам га ја: „Колико килограм има грама?", он не зна, ја му показујем да пита оне около, он пита, а не знају ни они. Кажем му да изиђе на ходник, па да тамо неког пита, а кад тамо, сви дошли на поправни, па се враћа без одговора, јер и тамо нико не зна. „Иди у оближњу кафану, у „МК", и питај!" Враћа се он и каже - *1000*. Добро је положио си!

45. минута: Да ли се радо враћате у школу за јубилеје и свечаности?

Последњих година ретко. Али свраћам у школу, увек нешто проговорим са директором Стевом, и са онима које познајем, Зорицом и другима...

45. минута: Који Вам је био омиљени предмет у основној школи?

Математика, али не од првих разреда, и српски језик. И по мојој природи требало би да будем језичар, по мојем познавању језика и прочитаним књигама, начину размишљања. Често сам у друштву објашњавао да ја не предајем српски језик него математику. И онда би се они зачудили, јер говорим овако занимљиво. А ја увек кажем: „Математика ми је хлеб, а језик ми је љубав".

45. минута: Да ли сте имали неки инцидент са ученицима?

Можда неки безначајан, али није за неко памћење.

45. минута: Чега се најрадије сећате, а шта бисте волили да заборавите?

Најрадије се сећам екскурзија, летовања и зимовања на које сам водио ђаке. А оно што бих желео да заборавим и избацим из себе, то су сузе у дечјим очима које сам видео, и не само због мене, него и због других наставника! Чак сам, док сам радио у Пинки-ју, био у учионици кад је ђак скочио кроз прозор, срећа његова, пао је на неку младу брезу и остао жив. Углавном има пуно лепих успомена, и што је врло занимљиво, данас, кад се сретнем са мојим бившим ђацима, најчешће се изљубимо као да смо другари.

45. минута: Које изговоре су ученици смишљали како их не бисте питали или како не би имали контролни, и да ли је тога било?

Изговор је углавном био: „Нисам данас могао, имао сам неких проблема". Ја сам често испитивао ђаке који праве нерд, да би их на неки начин приземљио, иако то није педагошки.

45. минута: Како су Вас ученици ословљавали?

Наставниче, а задњих година су ме међусобно звали Микица.

45. минута: И за крај, имате ли неку поруку за ученике или колеге?

Имам. Учите, али не само због тога, или не једино због тога што ћете нешто на тај начин постићи у смислу каријере, дакле, ако не због тога што ћеш стећи неки успех, учи да ти не би неко рекао: „Ја знам, а ти не знаш", дакле, због личног престижа, због неког унутрашњег задовољства, и реците увек себи: „А што не бих и ја знао".

Ена Вулетић 8/1
Тамара Јосимовић 8/1
Милица Водјевић 6/1

Интервју:

ДАНИЈЕЛА ТОЛИМИР, *професор физичког васпитања*

45. минута: Коју сте основну школу завршили?

Завршила сам ОШ "СВЕТИСЛАВ ГОЛУБОВИЋ МИТРАЉЕТА" и поносна самшто ту и радим.

45. минута: Да ли су Вам предавали неки од наших данашњих наставника?

Да. Зорица Аранђеловић, Борка Стојановић и Селма Галић, а "диша" ми је предавао техничко.

45. минута: Који Вам је био омиљени предмет?

Омиљени предмет, поред физичког, ми је била биологија.

45. минута: Коју сте средњу школу завршили?

Заврсила сам гимназију, математички смер.

45. минута: Када сте почели да радите у школи?

У школи сам почела да радим 1997. године и прво радно место ми је било у школи за децу оштећеног вида "Вељко Рамадановић" у Земуну, а од 2000. године сам у "Митраљети".

45. минута: Када сте били у основној школи, да ли сте могли да претпоставите да ћете једног дана бити наставник?

Још од седмог разреда сам желела да се бавим овим послом и себи сам испунила ту жељу.

45. минута: Ко су Вам у младости били идоли?

Паа... један од мојих идола био је мој тренер Димитрије Весковић Миша и он је један од заслужних за љубав према спорту и на томе му много хвала.

45. минута: Да ли сте се бавили неким спортом током свог школовања и да ли сада нешто тренирате?

Дванаест година сам тренирала карате, затим сам заволела фитнес и била тренер аеробика. Сада уживам у скијању са породицом, пријатељима и својим колегама што ми представља право задовољство.

45. минута: Који Вам је омиљени спорт?

Волим уметничке спортове (клизање, уметничко пливање, ритмичку гимнастику...) и, наравно, атлетику због разноврсности дисциплина.

45. минута: Имате ли неки хоби?

Изузев спорта, не.

45. минута: Зашто сте се одлучили баш за овај посао?

Свој посао волим, јер је динамичан, пружа слободу у раду, а рад са децом ми не дозвољава да се осећам старијом.

45. минута: Да ли сте нешто научили од ђака?

Кад одем на час, игра и позитивна енергија деце уче ме да негујем дух младости.

45. минута: Да ли Ви себе доживљавате као строгу наставницу?

Себе не дозивљавам као строгу наставницу.

45. минута: Да ли сте током рада у школи имали непријатних ситуација са ученицима?

Не вредних помена.

45. минута: Шта би сте поручили деци, родитељима и својим колегама?

Проводите више времена са породицом и пријатељима и причињавајте једни другима задовољства која ће вас испунити и учинити да се осећате срећним.

Јелена Масникоса VII 4

ПОСЕТА ДЕЦЕ С КОСОВА

Један од веома значајних догађаја који се понавља сваке године у нашој школи је Мала матура велико срце. Сваке године у мају, у нашу школу долазе деца са Косова. Они долазе пред крај осмог разреда и матури се радују са ученицима наших школа.

Добровољно су се пријављивали ученици који су желели да четири дана у својој кући угосте дете са Косова. Наша школа је ученицима са Косова припремила веома лепу добродошлицу и већ тада се осетило да ће то бити почетак једног лепог и великог дружења. Деца су примљена у петак навече, а отишла су у уторак ујутру. Када су се сместили, ђаци су време искористили да се добро упознају и да причају о својим животима.

У суботу је била приредба на којој су учествовали, не само ученици наше школе, већ и гости, ђаци са Косова. Деца су се лепо забавила и после приредбе су ђаци који су примили дете и косовска деца отишли у Београд, на Ушће, забављајући се и упознавајући се.

У недељу су сви посетили аеродром у Батајници. Ишли су и на вожњу бродом по реци Дунав частећи се храном и пићем.

Косовски ђаци су имали прилику да присуствују фудбалској утакмици Партизан-Јагодина. Међу ђацима је било навијача Партизана који су се радовали овом догађају, али и звездаша који су били незадовољни посетом фудбалског храма, стадиона Југословенске Народне Армије. Било је навијања и довикивања са навијачима Партизана.

Дружећи се са својим вршњацима са Косова који не живе баш лагодним животом, разменили смо искуства и схватили да смо, иако нас раздваја граница, сви ми заправо исти.

Све у свему, искуство је било значајно и за једне и за друге ђаке. Лепе успомене ће остати урезане у памћење наше и косовске деце.

За све је био најтежи растанак. Било је много туге и суза. У уторак ујутру, у 8 часова, ученици су се окупили, спремни за повратак својој кући, на Косово. Ником није било свеједно што одлази. Пре одласка заједно смо певали песме о Косову. Већина ђака се расплакало јер су остављали другарице и другове. Уз јако болан растанак, деца са Косова су напустила Батајницу и оставила своје нове другове и другарице у сузама и са прелепим искуствима и успоменама. Многи су остали у контакту преко порука или неким другим путем.

После тога, наши бивши гости су нас опет посетили на једно поподне када су ишли на екскурзију у Нови Сад. Било је још суза, среће, радости и туге због поновног одласка. Схватили смо да нас поред другарства повезује још нешто другачије, нето неописиво.

Сара Нишевић VII$_4$

ГОСТОВАЊЕ ШКОЛСКОГ ХОРА

Поводом отварања фирме "Артинвест" у Старој Пазови хор наше школе позван је да својим присуством увелича ту свечаност. Отварање фирме било је 10. децембра 2008. године и том приликом присуствовало је око петстотина људи. Професор музичког, Влатка Костић, нас је припремала за тај догађај. Када смо стигли, у фирми су нас послужили соковима, кавијаром и другом храном. Све је било на светском нивоу. Извели смо сплет народних песама. Били смо награђени великим аплаузом. Упознали смо и многе странце и имали прилику да употребимо своје знање енглеског језика. На крају су организовали ватромет, који је био величанствен. Добили смо поклоне и дивно се провели.

Садику Елдина VIII4

ГОСТОВАЊЕ У РУСКОЈ ШКОЛИ

Велики број људи био је присутан 4. и 5. априла у нашој школи, када је одржана манифестација под називом „Пут око света очима детета". Присуствовали су и гости из Руске школе.

Њима се јако допала ова манифестација, па су позвали нас, који смо на нашем „путовању по свету" представљали Русију, да учествујемо код њих на завршној смотри годишњег такмичења основних и средњих школа из руског језика. Ми смо у њиховој школи наступили 28. априла ове године. Обучени у руску народну ношњу, одиграли смо „Каљинку".

Ову приредбу, поред многобројних посетилаца, посматрали су наставница Љиљана Комазец, Александра Даниловић, Наташа Лапан и директор школе Стево Јањанин.

Јована Алексић VIII 4

Андријана Лазић VII 3

MUSIC FESTIVAL LA FESTIVAL DE LA MUSIQUE

Други по реду музички фестивал одржан је 06. марта ове године, била је то, како директор школе Стево Јањанин каже: „Претпремијера Беовизије".

На фестивалу је учествовало око двадесетак учесника који су показали своје плесне и музичке способности. Ту су се нашли разни жанрови: pop, rock, R' n B'… и то све на енглеском, француском и шпанском језику. Публика је уживала у хитовима Rihanne, Beatlesa, RBD-a, Pussycat Dolls, Pink, Jonas Brothers, Breatney Spears, Madone, Celin Dion...

Све ово је пратио строг, али праведан жири, који су чинили: Селма Галић, Весна Вуковић, Данијела Вучковић и Драгица Михаиловић. Они су имали веома тежак задатак да изаберу победника. После сабирања гласова публике и жирија, добили смо коначне резултате. Убедљиву победу однео је Милан Балиновић, који је предао своју награду Данијели Павловић. Друго место била је група „Street Eagles" коју си чинили: Шкрбић Јанко, Мачкић Никола и Арнаут Милан. Треће место заузела је група „Dolls" коју су чиниле: Ивана Животић, Ђурђица Романић, Николина Пилиповић и Драгана Драча. Посебне награде жирија добили су група „Super stars" чији су чланови: Алексић Јована, Садику Елдина, Марић Анита, Џигурски Мирјана, Шојат Инес, Вучак Ана, Радовић Гордана и Елековић Катарина и група „Индијанци" коју су чиниле: Јосимовић Тамара, Вулетић Ена, Лончар Јована, Дивнић Сара и Грмуша Петра.

Надамо се да ће овај фестивал наставити да се одржава и да ће постати традиција наше школе.

Ена Вулетић VII-1 і Тамара Јосимовић VII-1

ТУРНЕЈА: БАЊАЛУКА

Фолклорна секција наше школе је и ове године, по трећи пут, гостовала у Бањалуци. 19. марта кренуло је 30 чланова наше секције, уз присуство наставнице Зорице Аранђелови Владе Радоњића и свирача Далибора Алексића. Домаћини из КУД-а "Српски витезови" примили су нас у Петрићевцу. Хуманитарни концерт је одржан у ОШ "Јован Црњански". Учесници концерта била су многа друштва и секције разних школа из Ваљева, Земуна... Старији чланови наше секције приказали су игре из Војводине, а млађа екипа одиграла је Левач. После концерта настављено је дружење. Домаћини су припремили журку за све учеснике.

У недељу, 21. марта, пре подне, обишли смо Бањалуку. Најјачи утисак на нас оставила је тврђава Кастел, поред које протиче бисерночист Врбас. Пуни утисака кренули смо за Батајницу, уз обећање да ћемо се ускоро видети. Са радошћу очекујемо поновни долазак "Српских витезова ", који ће 9. маја на Дан школе својим присуством увеличати нашу прославу.

Тамара Јосимовић VIII-1

Јована Алексић VIII-4

ЕКСКЛУЗИВНИ ИНТЕРВЈУ

БИЉА КРСТИЋ

45 минута: Када сте почели да се бавите овим послом?

Биља Крстић - Ух, па то је било давно. Први јавни наступ сам имала када сам била у основној школи, негде први разред, а неки озбиљнији први наступ је био '75. године, када сам почела да певам у групи "Сунцокрет", а када сам у Београду уписала факултет, почела сам да певам са Бором Ђорђевићем, Ненадом Божићем.

45 минута: Која је Ваша прва песма коју сте сами снимили, и да ли Вам је она омиљена?

Биља Крстић - Све песме су ми омиљене, не знам коју бих издвојила, а прва песма коју сам снимила је песма са групом "Бубамаре" - "Ајде, Јано", једна јако лепа песма.

45 минута: Када сте схватили да је етно-музика Ваш "фазон"?

Биља Крстић - Када сам почела да прикупљам старе записе и тонске ноте, негде '94. године имала сам велику жељу да се тиме бавим. У мојој породици су се доста слушале традиционалне песме, па сам их и ја заволела. Моја мама је јако лепо певала те песме, а тата ме је чак научио "Жикино коло".

45 минута: Пошто смо ми и даље школарци, реците нам да ли се сећате својих школских дана?

Биља Крстић - Како да не. Имала сам срећу да сам имала дивне учитеље, разред и старешине које су увек имале разумевања за изостајање са часова када су била нека такмичења. Обично сам ја односила највише поена.

45 минута: Коју музику приватно слушате?

Биља Крстић - Само добру музику. Све зависи од расположења, шта радим и колико ми прија нека музика. Домаћу музику, морам да признам, јако ретко слушам!

45 минута: Да ли знате које генерације најчешће посећују Ваше концерте?

Биља Крстић - Публика је баш шарена, од 7 до 77. Највише волим када ми дође млађа публика.

45 минута: Чиме се водите приликом одабира песама за концерт?

Биља Крстић - Гледам да буду карактеристичне песме са ових простора... из Бугарске, Црне Горе, Македоније, све оно што нас окружује.

45 минута: Да ли међу неким млађим звездама видите своју наследницу?

Биља Крстић - Има много талентоване деце. Што се тиче наше музичке сцене, има доста добрих девојака којима не знам име, али прелепо певају.

45 минута: Да ли имате времена за себе?

Биља Крстић - Да ли изгледам као да имам времена за себе...?(смех) Имам много обавеза, па некад не стигнем ни са децом поштено да се видим. Мислим да сам заслужила да се мало посветим себи.

45 минута: Знамо да сте један од музичких уредника на првом програму Радио Београда. Како усклађујете те обавезе са концертима?

Биља Крстић - Све је ствар договора, своје обавезе у радију на време завршавам и трудим се да максимално отпоштујем све рокове везане за емисије које радим. Олакшавајућа околност је и та што главни музички уредник Мики Станојевић свира исто у оркестру, тако је упознат са мојим ангажовањем у оркестру.

45 минута: Шта волите да радите у слободно време?

Биља Крстић - Обично шетам са мојом децом, пријатељима, одлазим у позориште да погледам представу коју сам пропустила, некада будем у кући цео дан и уживам, спремајући ручак и читајући неку књигу, али слободно време понекад користим и радно, преслушавајући архивске снимке и теренске записе за нови цд.

45 минута: Да ли верујете у изреку "Од колевке, па до гроба, најлепше је ђачко доба"?

Биља Крстић - За мене је тај период заиста најлепши и најбезбрижнији, та пријатељства су најчвршћа и трају заувек.

45 минута: Да ли сте гледали "Ја имам таленат"? Шта мислите о тој емисији и жирију? Да ли сте имали неког фаворита?

Биља Крстић - Видела сам последњу емисију, мислим да су емисије тог типа важне за представљање младих, талентованих људи и потребна им је таква подршка (коју су иначе и имали, како од публике, гледалаца, тако и од жирија).

45 минута: Који би били Ваши савети за децу која су заиста талентована за музику и певање? Посебно за ученике који су заинтересовани за нашу етно музику? На који начин они могу да се "пробију"?

Биља Крстић - Постоје музичке школе које имају одсек музички фолклор који подразумева и певање и свирање на традиционалним инструментима. Важно је да талентовани ученици се на време пријаве за упис у музичку школу и да крену од самог почетка од извора, касније ће моћи да сами одреде пут којим ће ићи, на њима је избор, отвараће им се сами путеви и шансе и он ће то препознати.

45 минута: Шта бисте поручили читаоцима "45 минута"?

Биља Крстић - Да одвоје за себе и оне које највише воле, мало времена за разговор, за дружење, да размењују позитивну енергију, да се веселе и радују. Изгубили смо осећај за неке нормалне ствари, поштовање, љубави нам недостаје, а ето учинићемо пуно и за себе и за друге у тих 45 минута у току дана.

Марија Воркапић,
Марија Личанин,
Анастасија Јанковић

УСКРШЊИ ВАШАР

Дечји ускршњи вашар одржан је у дворишту наше школе. На Дечијем ускршњем вашару као излагачи учествовали су ученици од првог до осмог разреда, који су изложили и продавали оно што су сами направили. Честитке, рамове за фотографије, јаја продавали су по ценама које су сами одредили. Ускршњи вашар је постао традиционална манифестација наше школе, коју са радошћу посећују ученици и родитељи.

Ученици развијају мануелне способности, исказују своју креативност, инвентивност и машту. Уче се сарадничким односима, тимском раду и уважавању мишљења својих другова – сарадника. Подстичу се да у раду буду стрпљиви и истрајни. Својим вишемесечним вредним радом припремају украсне, практичне и корисне предмете, које представљају и продају на вашарима. Прикупљени новац користи се у хуманитарне сврхе, за набавку нових, савремених, наставних средстава и куповину потрошног материјала за припрему новог вашара.

Страхиња Драганов V-1

Одлуком комисије за избор најлепших ускршњих јаја и најбоље уређене штандове у следећим категоријама изабрани су:

Најлепша ускршња јаја:

1. **место - ПЕТАО - Алекса Ћорковић (штанд ученика IV/2) Учитељица Марина Мркојевић**
2. **место - СМЕШКО - Иван Петровић (штанд ученика I/3) Учитељица Горанка Дерета**
3. **место - ЦРВЕНИ АУТО - Дамјан Брујић (штанд ученика IV/1) Учитељица Весна Вуковић**

Најбоље уређени штандови:

1. **место - Штанд ликовне секције и изборне наставе цртање, сликање и вајање, наставник ликовне културе Милена Ђурић**
2. **место - Штанд ученика I/4, учитељица Биљана Поповић**
3. **место - Штанд ученика IV/4, учитељица Весна Пантовић**

1. МЕСТО ВАН КОНКУРЕНЦИЈЕ - ГОСТИ ИЗ ОШ"Б.П.ПИНКИ"

Интервју са учитељицом, у пензији,

Вукицом Ранковић

Колико година сте се бавили послом учитељице?

Од 1953. године, па све док нисам отишла у пензију 1990.

Зашто сте се одлучили баш за посао учитељице?

Још као мала сам то желела. Када се у мом граду, Кикинди, отворила учитељска школа, онда сам то још више желела. Ни медицинска школа није била далеко, али ја сам више желела учитељску. Са радошћу сам је уписла и завршила.

Како је у Ваше време изгледао пријемни?

Није било толико страшно. Полагало се и музичко, али тада није било пуно инструмената, па смо морали да се сналазимо и позајмљујемо.

Које сте још предмете полагали?

Наравно, српски и математику. Полагале су се и географија и историја. Историја се јако мало предавала. Касније, у учитељској школи, сваке године је морало да се полаже. Полагања су трајала по недељу дана. Сваки предмет је морао да се зна напамет.

Да ли се можете сетити вашег првог часа?

Чим сам завршила школовање, отишла сам за Босну у место Сапна које је од Зворника било удаљено 16 км. То је било моје прво радно место. Пошто је било много деце, управитељ школе ми је саопштио да морам предавати и првом и трећем разреду. Тамо се прво учи латиница, што је мене јако изненадило, јер смо ми у Војводини мање учили латиницу. То ми је био проблем, али некако сам се прилагодила. Док сам једнима предавала, други су радили задатке.

Где сте радили када сте се вратили из Босне?

По повратку из Босне радила сам у Новим Козарцима (1954. године). Била ми је велика жеља да дођем из Босне у Војводину. Када сам се удала, из Козараца сам прешла у Срем (Путинце). То је дивно место. Ту су били насељени колонисти из Кордуна. Било ми је много лепо. Тамо сам радила око десетак година. Мој муж је у то време морао предавати физичко. Није било пуно наставника. Директор је био млађи човек, Света Петровић, строг и праведан. Колектив је био млађи. 1967. године сам дошла у Батајницу. Била сам примљена у школу „Бранко Радичевић".

По чему највише памтите школу?

Памтим колегијалност, одлазак на рекреативне. Морам вам рећи да, кад сам ја радила, нису биле стазе, већ њиве. Сада сам приметила да имате нов намештај, а и радијаторе. Кад сам ја радила у сеоским школама, у учионицама је била пећ коју сам морала да ложим.

Да ли сте били строг наставник?

Волела сам дисциплину и рад. Волела сам да се зна кад се нешто ради, а кад је час за опуштање.

Са којим узрастом Вам је било најлакше, а са којим најтеже да радите?

Најлакше је било са другим и са четвртим разредом.

Зашто?

Зато што са првим разредом мораш уложити много труда. Учиш их прво да пишу, деца међусобно морају да се упознају. А у другом разреду сте већ ускладили темпо. Пре се много водило рачуна о писмености, а мислим да данас није тако. Чула сам да нека данашња деца не знају писана слова, или мешају ћирилицу и латиницу.

Да ли се сећате имена неких наставника?

Како да не! Анђа Томашевић, Олгица Радивојевић, Вукелић Мира...

Да ли знате шта су постали неки од ваших ученика?

Звали су ме једно вече да прославимо, генерација 1980. Они су направили састанак у Орозу и ту сам чула да једна бивша ученица ради на телевизији Нови Сад. Када одем у болницу на Бежанијску Косу, сретнем неке ученике.

Да ли се сећате имена неких ученика?

Наравно! Здравко, Опачић Славко, Милан, Петровић Горан, Каблар Слободан (касније је био наставник у Бранку Радичевићу), Шкрбић Оливера, Грујић Соња, Мудринић Лепа, Сара Бјелош, Перица Богдановић...

Чега се радо сећате из периода када сте радили у школи?

Има пуно доживљаја којих се радо сећам. Биле су и радне суботе. Прикупљање сировина, чишћење школског дворишта... И данас, када пролазим поред школског дворишта, толико сам ганута када видим травњаке. Ми смо садили дрвеће, одржавали смо парк.

Сматрате ли да сте били успешан наставник?

Углвном сам била успешна. Морала сам писати и припреме за час. Увек сам била спремна. Пре је често долазила инспекција због чега сам морала да водим рачуна. Било је и доста такмичења по одељењима. Сећам се да је моје одељење једне године освојило новчану награду.

Шта Вам највише недостаје из школе?

Недостају ми колеге, али највише деца.

Шта мислите, има ли разлике између некадашњих генерација и данашњих?

Има! Велике разлике, јер памтим како је некада било, а имам две унуке које данас иду у школу и пратим програм и чујем како је слободније на часу. Чини ми се да је данас теже успоставити дисциплину за рад. Мислим да сад не бих могла да радим.

Колико су пре ученици поштовали наставнике у односу на данас?

Било је и боље и горе деце, али се ипак пре више поштовао наставник. И родитељи су се више поштовали него данас. Са родитељима сам имала јако лепу сарадњу. Четвртком је био дан отворених врата и сећам се да је долазило пуно родитеља. Била су јако велика одељења. Ја сам једне године имала 45 ученика!

Да ли се прослављао Дан школе?

Да. Били су и пионири. Делиле су се пионирске капе, мараме и кецеље. Имали смо и приредбу за Нову Годину.

Да ли се прослављао Свети Сава?

Није.

Да ли је било матурских вечери?

Није, али су ме позивали на разне вечере.

Да ли се ишло на екскурзије, да ли их је уопште било?

Да, да. Било је планирано. Знало се где иду први разреди, где други, где трећи, четврти... То је тако трајало неколико година. Први разред је, сећам се, ишао на гроб друга Тита! Тамо је било прелепо.

Да сада вратите период кад сте радили у школи, шта бисте променили?

Мислим да сада има превише контролних. Данас се не води рачуна колико је наставника заказало контролни у истој недељи.

Који Вам се гест ученика, или догађај који су за Вас припремили, урезао у срце?

Крај школске године. За 8. март сам добијала мале, ситне поклоне који су ме увек радовали. 8. марта, после наставе, биле су прославе на којима ми је било баш лепо. Сваког 8. марта, сетим се како су ми деца доносила цвеће.

Да ли имате нешто да поручите за крај нашим читаоцима?

Јако ми се допало што имате ову секцију. Било би лепо да неко од ученика упише новинарство. Пуно вас поздрављам!

Мина Ђурић V_3, Јована Ровић VI_1, Ђурђица Романић VII_1

Интервју: УЧИТЕЉИЦА

ДРАГАНА ТОМАШЕВИЋ

45. минута: Да ли се сећате тренутка када сте одлучили да будете учитељица?

Баш тачног тренутка се не сећам, али се сећам да сам то желела од раног детињства. Волела сам да будем учитељица у игри са другарицама.

45. минута: Који школски предмет вам је био омиљени?

Српски језик. Увек сам волела књижевност. Била сам апсолвент на Филозофском факултету. Мислим да је то предмет кроз који се уче многе важне особине човека и ситуације из живота. Читањем увек улазимо у нова открића.

45. минута: Да ли је лепше бити ученица или учитељица?

Свако време има своје. Да би био ученик, потребно је бити дете. Да би био учитељ, треба да волиш дете и да умеш да га водиш кроз свет образовања и живота.

45. минута: Колико година радите у школи?

У школама радим од 1982. године.

45. минута: Да ли је лакше радити са првацима или са четвртацима?

Актуелно питање за мене у овом тренутку. Управо сам испратила четвртаке и примила прваке. Тренутак растанка са четвртацима је веома узбудљив и испуњен осећањима задовољства и туге. Задовољства што они иду напред у школовању, а туге, јер се растајем са ученицима које сам тако добро упознала и заволела. Сусрет са првацима доноси огромну обавезу, јер су при поласку у школу закорачили у свет обавеза и одговорности, а још увек су тако мали за све обавезе које их чекају и искуства у вези са школом. Због свега тога треба бити јако обазрив.

45. минута: Да ли више цените доброту или памет?

Доброту или памет? Више ценим доброту, мислим да је памет јако важна, али је добар човек са памећу коју има, право богатсво света. Паметан човек без доброте је опасност. Има много таквих примера у историји човечанства, а на срећу има и ових првих које ја више ценим.

45. минута: Да ли за себе мислите да сте строги?

Врло је незахвално говорити о себи. О томе треба да кажу моји ученици. Мислим да без поштовања одређених правила не постоје одговарајући услови за рад у школи и у животу, јер живот уопште није лак, али има и пуно радости, а не само обавеза.

45. минута: Има ли разлике између наставнице и учитељице и које су?

Разлика је само у узрасту са којим раде. Свака учитељица може бити наставница и сваки учитељ може бити наставник.

45. минута: Да ли је тешко давати слабе оцене ученицима?

Оцењивање је саставни део школовања. Без оцене не бисмо могли да вреднујемо ученички рад, труд, понашање, одговорност, пристојност и индивидуалност, али и нерад, немар, неодговорност, дрскост и непристојност. У сваком случају, лепше и лакше је давати добре оцене. Учитељи најчешће то и раде. Како изједначити ова различита понашања и учења ако не оценама? Међутим, оцена није увек мерило знања. Знање које носимо за цео живот, највредније је, оно нема оцену. Њега само живот потврђује.

45. минута: Шта желите да поручите ученицима?

Моја најчешћа порука ученицима је: поштујте родитеље, поштујте старије од себе, поштујте и чувајте себе!

Исидора Максић VII_2
Милица Ђорђевић VII_2
Мина Ђурић V_3

ШКОЛА БЕЗ НАСИЉА

4. фебруара ове године наша школа је потписала Меморандум о сарадњи са УНИЦЕФ-ом и тиме постала део пројекта "Школа без насиља".

Програм "Школа без насиља" почео је да се спроводи школске 2005/2006. године и до сада је у њега укључено 196 школа у Србији. Спроводи га УНИЦЕФ у сарадњи са Министарством просвете, Министарством здравља, Министарством рада и социјалне политике, Саветом за права детета Владе Републике Србије, Заводом за унапређивање образовања и васпитања, Министарством унутрашњих послова и Министарством омладине и спорта.

Главни циљ програма је спречавање и смањење насиља у школама. Наша школа је већ почела са остваривањем програма, 3. и 4. марта спроведено је истраживање о врстама и учесталости насиља у нашој школи. Истраживањем су обухваћени сви ученици од трећег до осмог разреда и сви запослени. Пред нама је велики посао на стварању сигурне средине за све нас, средине у којој ћемо неговати разумевање, међусобно поштовање и здрав начин живота. Програм може бити успешан само ако у њему сви узмемо учешћа, а пре свега наши ученици, њихови родитељи и цела локална заједница. Сигурни смо да ће нам овај пројекат помоћи да нашу школу учинимо лепшом и безбеднијом.

Да децу не боли када су у школи!

Мирјана Новаковић
Координатор тима "Школа без насиља"

ФУДБАЛСКА УТАКМИЦА ИЗМЕЂУ ПРОФЕСОРА И УЧЕНИКА ОШ С. Г. МИТРАЉЕТА

Крајем маја претходне школске године одиграна је фудбалска утакмица између неставника и ученика. У крајње фер и коректној игри победу су извојевали ђаци који су на терен изашли у следећем саставу: Стефан Бајић, Урош Подражић, Милош Тутуш, Никола Напрта, Душан Петковић и Душан Марјановић. Иако поражени ипак су вредни помена и наши противници то јест наши наставници на челу са директором Стевом Јањанином. Боје наставника бранила је екипа у следећем саставу: Игор Војновић, Маниша Вукмировић, Петар Петровић, Милена Ђурић, Ивана Пушица, Данијела Вучковић и Тања Војновић. За наставнички тим наступила су и три ученика (морали смо мало да им помогнемо): Ренато Лапчевић, Милош Зукановић и голман Јован Миладиновић. Делилац правде је била наставница математике Александра Даниловић. Другу утакмицу су играле наставнице против ученица. За ученице су наступиле: Марија Воркапић, Анастасија Јанковић, Јелена Игњатић, Маја Марјановић, Јелена Чанковић, Александра Јанковић и Кристина Ковачевић.

На тој ревијалној утакмици прилику да заиграју су имали и четвртаци наше школе који су показали да ће наша школа и даље имати једну од бољих фудбалских екипа на такмичењима.

Ова утакмица је одиграна пред великим бројем гледалаца чија су срца ипак била наклоњена ученицима. На крају, победу су однели ученици, мада је то најмање важно. Најважније је било то да је у нашој школи поново био један занимљив догађај који је окупио пуно гледалаца и који се веома допао ученицима. Ово није била прва спортска манифестација у нашој школи, а надамо се да неће бити ни последња.

Наставници би тебало већ сад да почну са припремама уколико желе да се реванширају у спортском надметању са ученицима ове школске године. Ученици већ увелико вежбају!

А и ове године важиће стари мото:

НЕКА БОЉИ ПОБЕДИ!

Јелена Чанковић VIII₃

СПОРТСКИ ДАН

9. октобра 2009. године у нашој школи је одржан Спортски дан поводом Дечје недеље. Ђаци трећих и четвртих разреда свих батајничких школа су показали своја спортска умећа у фудбалу и у игри Између две ватре. Ученици наше школе су убедљиво тријумфовали у свим дуелима.

Марина Мркојевић

СПОРТСКА ТАКМИЧЕЊА

И ове школске године, спортске секције које делују у оквиру наставе физичког васпитања и спорта, постигле су завидне резултате.

АТЛЕТИКА

28.09.2009. четири ученика наше школе узела су учешће на школском атлетском митингу " Нестле лига" и постигли одличне резултате: Никола Јовановић – прво место на градском и прво место на регионалном такмичењу, Красић Душан – прво место на градском такмичењу, Вуковић Милош – прво место на градском такмичењу, Чикош Владимир – друго место на градском такмичењу.

ПЛИВАЊЕ

26.11.2009. одржано је градко такмичење у пливању на којем је наша ученица **Милица Говедарица** у конкуренцији девојчица седмих и осмих разреда освојила **прво место** у дисциплини 50м "делфин" стилом.

ОДБОЈКА

Од 19. до 21. 11. 2009. одржано је општинско такмичење школа у одбојци. Школу су представљале селекције петих и шестих, као и седмих и осмих разреда у мушкој и

женској категорији. Женска репрезентација наше школе у одбојци, (ученице 7. и 8. разреда), освојила је прво место на општинском и градском такмичењу и друго место на регионалном такмичењу. Екипе је предводио наставник Игор Војновић, а ево имена ученица које су постигле овај успех: Ковачевић Кристина, Дуброја Драгана, Елековић Катарина, Цигурски Мирјана, Бјелобрк Маријана, Опачић Марија, Рацић Сара, Лазић Андријана, Марковић Бојана, Деспенић Анђела, Граовац Сара, Убовић Невена и Четник Дијана.

Репрезентација наше школе у одбојци, (ученице 5. и 6. разреда), освојила је **прво место на општинском** и узела учешћа на **градском такмичењу.** Репрезентацију наше школе чиниле су следеће

девојчице: Грујић Маја, Драгић Радмила, Анић Ивана, Убовић Бојана, Мирковић Теодора, Билинац Марина, Тодоровић Стана, Јеличић Долорес, Надовеза Марија и Поповић Тамара.

КОШАРКА

Селекција дечака седмих и осмих разреда освојила је **прво место** на општинском кошаркашком такмичењу које је одржано од 2. до 5.фебруара 2010. и пласирали се на градско такмичење, селекција девојчица петих и шестих разреда освојила је друго место , а селекција девојчица седмих и осмих разреда треће место на истом такмичењу. Екипе је предвдио наставник Маниша Вукмировић, а ево имена ученика који су постигли овај успех:

ДЕЧАЦИ VII/VIII РАЗРЕД

ТОМИЋ МАРКО, ЂОПЂЕВИЋ МИЛОШ, МИЛИВОЈЕВИЋ СТЕФАН, ЂУРИЋ ВАСИЉ, ПЕТКОВИЋ ДУШАН, ГРМУША ИВАН, МАЦУРА УРОШ, ЛЕЖАЈА СТЕФАН, ЖАРКОВИЋ НИКОЛА, ТРИВИЋ МИЛОШ, МАРКОВИЋ СТЕФАН, СТРУГАЛОВИЋ МИЛОШ, АРАМБАШИЋ МАРКО, АНТИЋ СТЕФАН

ДЕВОЈЧИЦЕ VII/VIII РАЗРЕД

МАРКОВИЋ БОЈАНА, ЧАНКОВИЋ ЈЕЛЕНА, КРАГОВИЋ МАРИЈА, КОВАЧЕВИЋ КРИСТИНА, ЈАНКОВИЋ АЛЕКСАНДРА, ДУБРОЈА ДРАГАНА, ЧАВИЋ НАТАША, ПЕРИЋ ДАРА, ГАГИЋ ТАЊА

ДЕВОЈЧИЦЕ V/VIРАЗРЕД

РАЦИЋ МИНА, НАПРТА МАНУЕЛА, РАДЕНКОВИЋ МИЉА, ГРУЈИЋ МАЈА, СТЈЕЉА ДРАГАНА, БИЛИНАЦ МАРИНА, АНИЋ ИВАНА

Предстоје такмичења у фудбалу и атлетици где се надамо добрим резултатима...

Маниша Вукмировић

ЧИТАЛАЧКА ЗНАЧКА

"Читалачка значка" је такмичење из књижевности које организују Библиотека "Свети Сава" из Земуна и Пријатељи деце Земуна.

Ученици који учествују у овом такмичењу треба да покажу да су прочитали све наслове литературе предвиђене програмом, да поседују уредне и оригинално илустроване читалачке дневнике (дневник треба да садржи кратке белешке, утиске о прочитаном) и да кроз културу говора искажу своја осећања и критички дух према поезији, романима и причама.

Такмичење "Читалачка значка 2009". одржано је 22.05.2009. у нашој школи. Ученици који су задовољили наведене критеријуме добили су бец "Читалачка значка", а ученици који су се посебно истакли добили су Титулу Поштовани писар и Поштовани говорник. Титула Велики поштовани писар додељена је за изузетан читалачки дневник.

НАГРАЂЕНИ УЧЕНИЦИ

Титула Велики поштовани писар: Дајана Арнаут 5_2
Титула Поштовани писар: Снежана Новчић 2_4, Кристина Јовановић 2_5
Титула Поштовани говорник: Ђурђа Црномарковић 5_1, Лазар Тешић 5_4, Дуња Вукојевић 4_4, Нада Јелић 4_2, Марија Драча 3_2, Алекса Ђурић 3_3, Лука Ђорђевић 2_2, Јована Боројевић 2_3, Снежана Новчић 2_4, Кристина Јовановић 2_5

Остали ученици који су учествовали у такмичењу и освојили признање за учешће, бец «Читалачка значка», су Катарина Толимир 6_3, Исидора Пејчиновић 4_1, Јована Крнета 4_1, Алекса Ђорковић 3_2, Николина Ђурђевић 3_4, Бојана Стругаловић 3_4

КВИЗ "КЊИГА НАС ЈЕ ЗАБАВИЛА"

Квиз "Књига нас је забавила" је одржан у понедељак, 08.06.2009. у 17:40 у холу школе. Организатор квиза била је Ана Тешић, библиотекар школе. Такмичиле су се четири екипе четири одељења четвртог разреда. Такмичари су се борили за освајање **бистроума** (бодова). Победила је екипа одељења IV_4. Квиз се састојао од пет група питања. Регуларност такмичења пратио је стручни жири кога су чинили Александра Даниловић, наставница математике и информатике, Татјана Бабић, професор разредне наставе, Татјана Војновић, професор српског језика и књижевности и П. П. Служба. Квиз је водила председница Ђачког парламента, Марија Воркапић, ученица осмог разреда, уз помоћ председника жирија Стеве Јањанина, директора школе. Записничар бистроума био је Душан Несторовић, члан Ђачког парламента.

Циљ квиза је подстицање ученика на читање, богаћење речника, као и прилика да покажу знање стечено од првог до четвртог разреда. Квиз је врцао од такмичарког духа, што је, такође, један од приоритета овог квиза. Ученици су пуни усхићења одговарали на књижевне питалице, настављали стихове, одгонетали загонетке, откривали кукавичја јаја, проналазили изгубљене наслове, као и синониме одређених речи из речника.

Ана Тешић, библиотекар школе

Литерарни конкурс

Поводом обележавања 40 година од почетка рада наше школе објављен је конкурс на нивоу читаве школе. Задане теме биле су:

1) Моја Митраљета
2) На клупи ће остати урезано и моје име
3) Градиво за срећу

Од укупно двадесет приспелих радова, изабрани су најбољи, а једногласно је одлучено да се награде следећи ученици:

1. место: Милица Бједов, VIII_3 за рад Моја Митраљета
2. место: деле Ведран Шурлан, VI_5 за рад На клупи ће остати урезано и моје име и Николина Шкорић, IV_1 за песму Моја школа
3. место: Милица Веселиновић, VI_3 за рад На клупи ће остати урезано и моје име.

Стручно веће српског језика

МОЈА МИТРАЉЕТА

Сваког првог септембра, једна нежна дама у своје наручје прима нове ђаке.
Она је увек ту, све чује и свим ђацима она је мати. Када су тужни, она због њих лије сузе, када ђаци оду она их у неизвесности чека. Своје хаљине несебично је поклонила свој деци да по њима газе у нади да ће стићи до знања. И када нас сви оставе, она седи на истом месту и са великом пажњом нас слуша.

Кроз њу је прошло хиљаде ђака, сваки њен кутак до сада је откривен. Сваке године она се буди са осмехом када у њу уђу нове генерације, испраћа их са сузом у крајичку ока када из ње изађу. Многи су своје прве љубави у њој доживели. Знала је она и када нисмо могли учити и кад смо победоносно и са осмесима на лицу излазили из учионице. Преко зиме загрлила би нас својим топлим рукавицама, а преко лета њене јеле и дрвеће разних врста у њеноме дворишту правило нам је хлад.

Учила нас је где су најтоплије зиме, где су се одиграле највеће битке и најважније од свега да будемо добри људи. Верно и са великим стрпљењем ишчекивала је сваки наш напредак. За њу није било лоших ђака, увек је стрепела и бринула за хиљаде оних који су као седмогодишњаци крочили у њу.

Сада она седи и листа албум успомена, враћа се годинама уназад, присећа се сваке анегдоте, сваког несташлука. Када би се скупиле све њене генерације, свакоме би знала име и надимак. У име захвалности неки на њеним зидовима оставе разне поруке. Никада се није љутила ако би неко исписао име своје симпатије на зиду, напротив то би јој пријало. Скупљала је радове, знања, незнања, имена првих љубави и све је то вредно бележила.

Након четрдесет година, она је и даље пуна енергије и полета за све који у њу уђу. Никада се на нас није љутила, за њу сви смо били њена деца о којој је са великом љубављу бринула. Речи хвале најмање су што јој можемо дати.

Године ће пролазити, она ће старити, а њени бивши ученици понекад у тренуцима слободног времена сећаће се свега што се у њој дешавало. И када постане старица увек ће бити рада да нас пригрли, посаветује и свакоме по коју благу реч упути, никада нас неће вратити са свога прага. Када сат буде откуцао поноћ, изаћи ће у својој светлој хаљини, подићи чашу и наздравиће свима.

Та дама слави четрдесети рођендан, сви њени ђаци требало би да дођу, наздраве јој и сете се свега што им је она пружила.

Милица Бједов VIII 3
1. место

Вања Бурсаћ VII 1

У КЛУПИ ЋЕ ОСТАТИ УРЕЗАНО МОЈЕ ИМЕ

На клупи ће, као и о сваком другом, и о мени остати један траг у школским данима. Када будемо велики, гледаћемо старе школске слике и уз сузе се смејати. Жудећи да бар један трен проведемо опет у школи. Већ сада смо носталгични, знајући да се ближи крај школске ере за нас.

Имаће ту о чему да се прича. Већ сада смо оставили трагове за нама. Памтићемо и сећаћемо се тих добрих времена. У клупи, танко, дубоко и јасно урезано је великим словима: "Шурлан Ведран".

Када следеће генерације дођу на моје место, нека виде да сам и ја ту седео, писао, цртао, смејао се и био срећан, а некад и тужан. Да сам ту шапутао са другом из клупе како "она" има лепе очи. Ту сам добијао све петице, а и све четворке, тројке, двојке и јединице. Заборављао сам да урадим домаћи. Преписивао сам контролни кришом, па би наставник то опазио и узалудно опомињао, онда би ми узимао рад када пређем сваку меру. Толико тренутака је било да не могу све да их запамтим.

Ако ико икад, на мом месту буде прочитао моје име, нека зна да сам и ја његов претходник. Биће то сећање на све што је прошло и проћи ће у школским лепим годинама.

Ведран Шурлан VI$_5$
2. место

МОЈА ШКОЛА

Пре пуних четрдесет лета
сграђена је школа „Митраљета".

Градили је вредно наши преци
градили је себи и својој деци.

Они који су тада пионири били
већ су давно факултет завршили.

Уморна школа поносно стоји
и сваке јесени нове ђаке броји!

Ми волимо школу нашу
и чувати је добро знамо.

Зато смо данас сви дошли
рођендан да јој честитамо,

Нека нам чврсто школа стоји
још година двеста
да у њој знања стекну
многа деца овога места.

Николина Шкорић IV$_1$
2 место

У КЛУПИ ЋЕ ОСТАТИ УРЕЗАНО МОЈЕ ИМЕ

Често нам се деси да залутамо у ходнике детињства, присетимо се млађих дана, сетимо се другарства, симпатија и свих оних слатких ствари које нам измаме осмех на лице.

Једна таква ситуација десила се у другом или трећем разреду, док смо још били мали, слатки и детињасти, а у нашој учионици се развијао луцкаст свет другарства. Био је тмуран и кишан дан, имали смо контролни из математике, а моју другарицу и мене учитељица је ставила да седимо заједно у последњој клупи. Контролни је отпочео, радила сам задатке када сам одједном осетила подрхтавање клупе. Уплашена другарица је урезивала моје име на клупу а испод њега задатак. Ја сам се на овај гест насмејала а затим брзо шестаром уклесала њено име и решила јој задатак. И моја другарица и ја смо добиле петицу, а учитељица није приметила наша имена на клупи.

На овај леп начин, и моја другарица и ја, оставиле смо луцкаст доказ нашег пријатељства. Наша имена ће заувек остати уклесана у клупу и сачувана од заборава на школске дане.

Милица Веселиновић VI$_3$
3. место

Вања Бурсаћ VII 1

СМОТРА ДЕЧЈЕГ ФОЛКЛОРА

У нашој школи је 31. маја 2009. године одржана смотра дечјег фолклора под називом „Кућерак у Срему". Тачно у 18 часова је почео програм. Најпре смо се представили ми, домаћини, и одиграли игру „Срем". Наш наступ је прошао врло добро, а онда су се представљала остала културно - уметничка друштва. Наступали су и наши гости из Бањалуке, Куд „Витезови". Бина је била украшена цвећем и српском народном ношњом што је улепшало ову манифестацију. Многобројни посетиоци су били веома задовољни нашим наступом и уживали су у овом програму.

Организатори ове манифестације били су наставница Зорица Арандјеловић којој је помогао директор школе Стево Јањанин, као и многи други. Надамо се да ће се сваке године одржати по једна оваква манифесација.

Јована Алексић 8-1, Нина Драгић 7-1
Ђурђица Романић 7-1

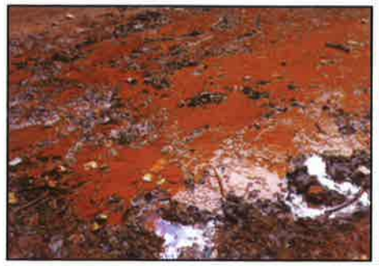
ЂАВОЉА ВАРОШ

Сваке године, па и ове, поводом обележавања 5. јуна **Светског дана заштите човекове средине,** чланови еколошке секције наше школе, са професорком биологије Весном Васић, у сарадњи са сектором за екологију општине Земун су посетили светско чудо природе Ђавољу варош.

Дивили смо се скулптурама које непрекидно настају и нестају, црвеној реци пуној гвожђа, малим рударским окнима, верним показатељима славне историје нашег народа и уверили се у чудесну моћ природе.

Много тога смо научили о ђавољој вароши, што смо и показали освојивши другу награду. Осим знања, стекли смо и нова пријатељства са друговима земунских школа са којима смо се играли, шетали и уживали у лепоти окружења.

Драга децо, и сви људи света, волите природу, јер сте део ње! Она ће вам пружити лепоту, радост, уживање, али вас и научити да волите и будете вољени.

Весна Васић, проф. биологије

"Цинови Патагоније"

Изложбу "Цинови Патагоније" посетили смо током септембра у "Импулс цетнру" у Београду. Ученици петог и шестог разреда били су тамо и видели неке од највећих животиња које су некада живеле. У склопу изложбе постоје разне радионице, као што су цртање диносауруса из маште, "гледање очима диносауруса" и слагање пузла. Тамо можете купити књиге о животу и исхрани диносауруса, мајице са њиховим ликом, блокчиће и фигурице.

Ученици су се дивно провели и свима препоручујемо да оду тамо и виде остатке тих давно изумрлих животиња.

Катарина Милутиновић V/4, Теодора Мирковић V/4

ИЗВЕШТАЈ СА ЕКСКУРЗИЈЕ 7. РАЗРЕДА шк. 2009/2010. год.

Екскурзија је реализована 4. и 5. октобра 2009. год. у сарадњи са агенцијом „Михаел турс", на следећој релацији: Батајница – Панчево – Ковачица – Идвор – Зрењанин – Стари Бечеј – Суботица – Палић – Суботица – Нови Сад – Сремски Карловци – Батајница. Екскурзију су реализовале разредне старешине 7. разреда: 7_1 Игор Војновић (15 ученика), 7_2 Наташа Ласан (25 ученика), 7_3 Данило Шешељ (23 ученика), 7_4 Зорица Аранђеловић (25 ученика).

Првог дана, у недељу, кренули смо на екскурзију у 7 часова. Преко Панчева смо отишли у Ковачицу, па за Идвор где смо обишли спомен кућу и музеј научника Михајла Пупина. У овој спомен кући ученици су имали прилику да виде детаље из свакодневног живота у Банату у другој половини 19. века као и учионицу из времена када је Михајло Пупин ишао у основну школу. Даље нас је пут водио на сам север Војводине, у Суботицу. Пешачка тура по центру Суботице, посета Градској

већници и одлазак на Палићко језеро са посетом прелепом ZOO врту свакако ће остати дуго у сећању сваком од ученика који су кренули на екскурзију. Одличан смештај у хотелу високе категорије „Патриа" као и вечерње дружење ученика уз музику допринели су да провод буде потпун. Ученици су много тога посетили, видели, научили, доживели и дружили се тако да је на крају свима било жао што екскурзија није потрајала још који дан. Сви су

се вратили задовољни и спремни да се потруде да следеће године буде још боље и да нас иде још више на екскурзију.

Наташа Ласан
одељенски старешина VII_2

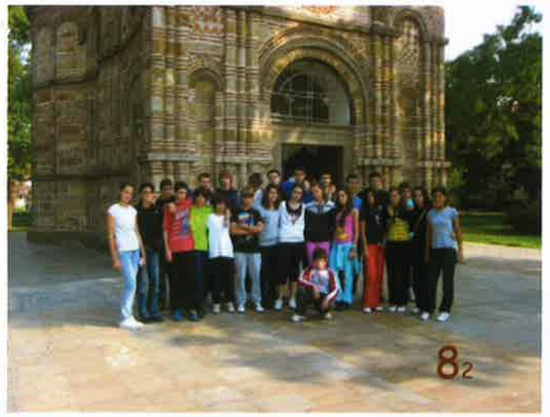
ЕКСКУРЗИЈА ОСМИХ РАЗРЕДА

У складу са планом Одељенског већа осмих разреда у периоду од 24.-26.09.2009. године изведена је екскурзија за ученике осмих разреда на релацији Батајница-Копаоник-Батајница. Екскурзија је изведена у сарадњи са туристичком агенцијм „Конвој травел". Носиоци реализације екскурзије за 104 ученика, колико их је кренуло на пут, били су директор школе Стево Јањанин, одељенске старешине осмих разреда: Мирјана Новаковић, Данијела Толимир, Милена Ђурић, Снежана Велемир, лекар пратилац и представник агенције „Конвој травел".

На пут су ученици и реализатори екскурзије кренули 24.09. око 7.30 часова. Прва дестинација била је манастир Жича. Манастир Жича налази се у близини Краљева. Саградио га је први краљ Србије Стефан Првовенчани заједно са Светим Савом. У 13. веку овај манастир је био седиште српске Архиепископије. После краћег боравка у Жичи, пут је настављен ка Матарушкој бањи, где смо мало одморили. После неколико часова пут је настављен ка манастиру Студеница, једном од највећих и најбогатијих манастира српске православне цркве. У манастиру Студеница боравак је трајао око 40 минута. Манастир је основао Стефан Немања 1190. год. У време средњовековне Србије он је био духовни и културни центар. У њему се налазе мошти Светог Симеона и значајна колекција фресака из 13. века. УНЕСКО је 1986. године Студеницу уврстио у листу Светске баштине. По обиласку Студенице пут је настављен ка крајњем одредишту - планини Копаоник, односно хотелу „Јуниор" у Брзећу. У 19.30 час. стигли смо у хотел. После вечере, ученици су од 21.30. - 00.30. време провели забављајући се у дискотеци. 25. 09. - обишли смо Национални парк Копаоник, манастир Љубостињу и Врњачку бању. Манастир Љубостиња сграђен је крајем 14. и почетком 15. века. У Љубостињи су сахрањене књегиња Милица, жена кнеза Лазара и монахиња Јефимија. По обиласку Љубостиње следила је посета Врњачкој бањи. У њој су ученици имали сат и по слободног времена које су искористили за шетњу и фотографисање. Помало уморни од обилазака, вратили смо се у хотел око 19.30. Уследила је вечера, па поновни одлазак у дискотеку. Забава је била изузетна, а ученици веома задовољни.

26.09. - време пре поласка кући, ученици су искористили за спортске активности, организован је турнир у фудбалу и победу су однели ученици 8_4.

Ручак у хотелу је организован у 12.30 час. и после њега учесници екскурзије, напустивши хотел, кренули су пут Крушевца.

Крушевац је град кога је подигао кнез Лазар и у својој историји је познат као стара престоница визалне Србије. Данас је то модеран град, у коме су ученици обишли споменик Косовским јунацима, остатке града цара Лазара и цркву Лазарицу. Ова црква је 1904. године потпуно реконструисана, а у њој је данас сачуван само под из времена када је грађена. У цркви се у ковчегу чува и део мошти кнеза Лазара.

Задовољни и пуни утисака, ученици и реализатори екскурзије кренули су аутобусима ка Батајници. Испред школе учесници екскурзије су стигли око 19.30 часова.

Мирјана Новаковић (наставница)
Јована Алексић VIII_4

КАКО СМО ПРОСЛАВИЛИ ШКОЛСКУ СЛАВУ

У школама широм Србије, 27. јануара слави се школска слава - Свети Сава. Тог дана и у нашој школи одржана је свечана приредба уз присуство бројних гостију, родитеља, наставника и ђака. Свечану приредбу отворио је свештеник Јевто Павловић молитвом Светом Сави, као и школски хор који је отпевао Светосавску химну. Затим су кумови наше школе, учитељица Весна Пантовић и ученик Предраг Косовац V/3, уз присуство директора школе Стеве Јањанина и свештеника, освештали славски колач. Чланови библиотекарске секције, Гордана Радовић и Ања Мењић, изрецитовали су песме о Светом Сави. Занимљивости из живота Светог Саве прочитале су Ана Вучак и Дајана Вуковић. Драмска секција је успешно извела сцене из Савине биографије, а ученици трећег разреда представили су се драматизацијом о Савиним добрим делима. Тако је, као и свих ових година, још једном обележена и на свечан начин прослављена наша слава.

Јована Антић V/3
Драгана Арнаут V/3

СВЕТИ САВА - ШКОЛСКА СЛАВА

Српски народ у својој историји нема значајнију личност од Светог Саве. Црква га прославља као светитеља, а народ га је прогласио за свог заступника пред Богом. Његов култ је ушао и у школе, које га прослављају као патрона и заштитника. У школама се прославља школска слава Свети Сава од 1998. године, а кумови школске славе су били дугогодишњи радници колектива.

ЉУБИЦА ВЛАШИЋ - учитељ - 2000. године

РАДОВАНКА САВИЋ - наст. биологије - 2001. године

СИНИША СТЕПИЋ - проф. ликовне културе - 2002. године

РУЖИЦА КОРОЛИЈА - учитељ - 2003. године.

СМИЉА ЗЕЈАК - библиотекар - 2004. године

ЗОРИЦА АРАНЂЕЛОВИЋ - наст. хемије - 2005. године

МАРТА ВУКОТИЋ - учитељ - 2006. године

НАДА КОЈАДИНОВИЋ - пом. радник - 2007. године

СНЕЖАНА ВЕЛЕМИР - наст. математике - 2008. године

СИМО ВАСИЋ - наст. физике - 2009. године

ВЕСНА ПАНТОВИЋ - проф. разредне наставе - 2010. године

БИБЛИОТЕКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ БАТАЛИЦА

ЦИПЕЛИЦЕ МОЈА

Поводом 8. марта у нашој школи организована је у петак, 5. марта 2010. године хуманитарна ревија осликаних ципела "Ципелице моја". Том приликом уприличена је и изложба кравата, шешира и других модних детаља коју је с много труда и стила поставила наставница хемије и домаћинства Зорица Аранђеловић. Међу разноврсним модним детаљима (као што су кравате, шешири, торбице, рукавице и сл.) који су могли да се виде те вечери засебан кутак на изложби добили су и шешири госпође Исидоре Бјелице наше познате списатељице, новинарке и драматурга. Део своје богате колекције шешира уступила је те вечери нашој школи специјално за ову прилику на чему смо јој посебно захвални.

Ова несвакидашња манифестација разликује се од свих других по томе јер су те вечери манекенке биле наставнице из ОШ "Гаврило Принцип" из Земуна и из наше школе. Чаробне ципелице нису позајмиле од Пепељуге, јунакиње истоимене бајке, већ их је уметнички осликала и удахнула им нови живот наставница ликовне културе у ОШ "Гаврило Принцип" Ирена Палечек Радмановић. Спектар боја и орнамената украсио је старе сандале, ципеле и чизме, а наставнице су сигурним ходом корачале уз пригодну музику и својим наступом очарале све присутне који су их наградили бурним аплаузом. После ревије за све присутне организован је коктел на коме су послужене и торте у облику ципеле и кравате.

Занимљиво и слатко дружење показало је да можемо да будемо уз мало труда и добре воље шармантни манекени, добри домаћини и хумани јер је сав прилог који је прикупљен те вечери намењен пацијентима одељења за онкологију.

Александра Даниловић

РУЧНО ТКАЊЕ

Данашња иновација је сутрашња традиција! Ручно ткање је уметност, позната још од давнина. Међутим, развој цивилизације је бацао у заборав све оно што су наше баке, мајке радиле, ткале. Ова вештина је полако почела да пада у заборав. Разбој је давно заборављени део нашег покућства. Радионица, део стана или куће, лепо урашен ткачки кутак са разбојем, снованком, преслицом, предивом, може дати топлину и оплеменити сваки дом. Ткање има велику традицију у нашем народу. Савременим начином живота, праћењем моде, ручно ткање је скоро заборављен занат, због тога су ту учитељице Весна Пантовић и Моравка Ивановић које предводе секцију ручног ткања у нашој школи и на тај начин покушавају да спрече одумирање једног од најзначајнијих и најстаријих заната.

Јована Алексић VIII$_4$

ФЕСТИВАЛ НАУКЕ

Већ је постало уобичајено да ученици наше школе организовано посете Фестивал науке, који је ове године одржан у Београду на две локације РК Клуз и СКЦ-у и то у периоду од 4-6. децембра 2009. године.

На трећи Фестивал науке пошли смо организовано у петак, 4. децембра заједно са наставницима техничког и информатичког образовања Јасном Перић, Теодором Савић и Данилом Шешељ. Циљ фестивала је да научнике представи као занимљиве, а "тешке" теорије свакоме разумљиве.

И ове године било је много занимљивих огледа из физике, хемије, биологије, астрономије, генетике, математике, психологије, геологије. Уверили смо се да наука може бити атрактивна уз дим, ласере, ватру и бројне друге ефекте, а у неким огледима и сами смо учествовали. Сви они који су пропустили да ове године посете овај изузетан празник науке у нашем граду најтоплије им препоручујемо да обавезно то учине следећи пут.

Шифра: *Тим за експеримент*

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ ИНФОРМАТИКЕ И РАЧУНАРСТВА

Такмичење из Информатике и рачунарства је ваннаставна активност ученика, која се организује у циљу представљања стеченог знања.

Циљ такмичења је био представљање постигнућа и резултата рада учесника такмичења тј. ученика земунских основних школа.

Задаци такмичења су:

- Провера нивоа усвојеног и стеченог знања ученика,
- Рангирање степена и нивоа постигнућа ученика,
- Афирмација наставних резултата,
- Јавно представљање стечених знања, умећа, вештина и стваралаштва ученика.

Организатори такмичења су Министарство просвете, Центар за развој и примену науке, технологије и информатике, Друштво математичара Србије и наша школа као домаћин општинског такмичења на нивоу Општине Земун у сарадњи са Министарством просвете.

Дакле, наша школа је била домаћин општинског такмичења из ИНФОРМАТИКЕ И РАЧУНАРСТВА, 27. фебруара 2010. године. Тога дана угостили смо ученике и наставнике из земунских основних школа како би утврдили и одмерили снаге у чак 3 категорије (програмирање, програмске апликације и мултимедијалне презентације) у којима су се такмичили ученици V-VI разреда, односно VII-VIII разреда.

Такмичење се у свакој категорији састоји из два дела:

Програмирање - млади програмери (ученици) пишу програме (тј. решавају задатке) у неком од програмских језика: Pascal, C++, Visual Basic ili C#, а затим те програме тестирају како раде уз надзор комисије.

Програмске апликације и мултимедијалне презентације - ученици прво решавају тест везан за историјат рачунарства, хардвер и софтвер, а потом пред комисијом имају одбрану своје презентације или програмске апликације.

За ову прилику због великог броја такмичара програмера опремили смо још једну учионицу са лаптоп рачунарима како би сви наши такмичари могли истовремено да пишу програмске кодове.

Ученици из наше школе који су се пласирали из ове области на градско такмичење су:

Урош Вуковић (програмирање, 2. место),
Иван Грмуша (програмирање)
Драган Ђикандић (мултимедијалне презентације, 3. место).

Александра Даниловић

ШТА ПРВАЦИ ВОЛЕ И ШТА ИМ СЕ СВИЂА У ШКОЛИ

- Волим школу јер ми је код куће досадно.
- Волим да читам књиге, па и школу.
- Зато што имам много другара.
- Јер волим да пишем.
- Волим учитељицу.
- Јер волим да читам и све разумем.
- Волим велики одмор.
- Волим таблу и пано.
- Свиђа ми се што сам редар.
- Волим азбуку.
- Волим веронауку.

ШТА НЕ ВОЛЕ И ШТА ИМ СЕ НЕ СВИЂА?

- Не волим велики распуст (викенд).
- Да радим домаћи.
- Не волим када се деца гурају, јуре и туку на ходнику.
- Када неко псује и виче.
- Не свиђа ми се одмор јер је досадно.
- Не волим када ми узимају ствари.
- Не волим WC.
- Не волим одмор, губим време.

ШТА НАШИ ПРВАЦИ МИСЛЕ ДА ЗНАЧИ РЕЧ

ШАЛТЕР
- Када идеш у другу земљу ту ставиш пасош.
- То је стакло и рупа, а са друге стране је човек који виче на тебе.
- На том месту је човек који говори где путујемо.
- То је шарени шал.
- То је оно где чекамо.

ВАРЈАЧА
- То мама кува.
- Буре.
- Са тим мама меси.
- То је оно са чим мене мама туче.

ГЕОГРАФИЈА
- Велики одмор.
- Када неко ради на компјутеру.
- Наука за кучиће.
- Час који имају само старија деца.

ОПШТИНА
- Тамо где председник прича о Америци и Београду.
- Ту се говоре планови.
- Када људи разговарају.
- Где се суди.

ТРОЛА
- Патрола.
- Велики брод са људима.
- Ролна.

АВЛИЈА
- Башта.
- Планина Авала.
- Цвеће.
- Њива.

НАНУЛЕ
- Купус.
- Зимска капа.
- Ранац.
- Кућица од шибица.

Арнаут Драгана V_3

ВЕРИЦА СТОИЉКОВИЋ

ученица прве генерације

45 минута: Да ли сте Ви ишли у први разред Основне школе "О.Ш. Митраљета " ск.1969/70. год.?

❖ Да.

45 минута: У које сте одељење ишли?

❖ I_4

45 минута: Како се звала Ваша уцитељица?

❖ Звала се Ружица Королија.

45 минута: Како је тада изгледала школа?

❖ У то време школа се тек отворила и за нас је била најлепша!

45 минута: Да ли се и тада ишло по сменама у школу?

❖ Да, постојала је прва и друга смена.

45 минута: Сећате ли се колико сте часова имали дневно?

❖ Од четири до седам.

45 минута: Да ли су у школи важила строга правила понашања?

❖ Да, али сада су строжа правила!

45 минута: Јесте ли носили ђачке униформе?

❖ Носили смо тегет мантиле, а за девојчице је био обавезан црни трико за физичко.

45 минута: Колико је било ђака у одељењу?

❖ Од 27 до 32.

45 минута: Да ли се виђате са неким друговима из школе?

❖ Са некима да!

45 минута: Да ли је било ђака који су ишли на поправни?

❖ Да, било их је доста.

45 минута: Имате ли деце? У коју они иду школу?

❖ Имам сина и ћерку, они су исто завршили Основну школу " С. Г. Митраљета"

45 минута: Да ли су у школи биле организоване приредбе? Да ли сте Ви учествовали?

❖ Да, ја сам певала у хору!!!

45 минута: Који сте предмет највише волели?

❖ Највише биологију и географију.

45 минута: Да ли се сећате неких наставника?

❖ Сећам се Радованке која ми је предавала хемију, Милована, наставника математике, Љиље, наставнице музичког, Јелице, наставнице историје, Слободана, наставника физичког васпитања (не сећам се баш презимена).

45 минута: Јесте ли се скупљали у школи и ван наставе?

❖ Да, највише смо у школском дворишту играли кошарку и ластиш.

45 минута: Мислите ли да Вас је наша школа добро припремила за даље школовање?

❖ Да, наравно!

45 минута: И за крај, шта бисте поручили ученицима?

❖ Школско доба је најлепши део живота и уживајте у њему!

Јелена Алексић VI_5, Милица Зукановић VI_5

Химна V-1

,,Ко су они?", питају се сада сви.
Најбољи од најбољих!
,,Ко су они?", питају се опет сви.
Најлепши од најлепших!

V-1 то смо ми,
Најбољи и најлепши!
Другари смо највећи,
Храбри, добри, весели.

У нама је много жеља,
Игре, знања и веселља.
Девојчице наше миле,
Лепршају на све стране.

Дечаци су наши мали,
У фудбалу страх и трепет
увек били.
Разредна је наша Тања,
Млада, лепа, насмејана.

Ако нисте знали ви,
V-1 то смо ми!
Најбољи и најлепши.
Нека знају сада сви!

Химна V-2

V_2 то сам ја,
то смо ми,
нас тридесеторо три.

Тридесет и четврта је наша разредна.
Она је увек са нама,
поред нас тридесет и троје,
она никад није сама.

Ми смо добри,
ми смо храбри,
ми смо јаки као стена,
бољег разреда од нас нема.

Ми смо снажни и одважни,
сада ће вам рећи сви
да у учењу
најбољи смо ми!

Сада понављамо,
нек се зна,
најбоље је V_2!!!

„Дрво генерације“

Поводом поласка нове генерације првака у школу традиционално је посађено „Дрво генерације“.
Дана 17.12.2009. године, генерација првака, школске 2009/2010. године је са својим учитељицама, Бољановић Весном I-1, Томашевић Драганом I-2, Дерета Горанком I-3 и Поповић Биљаном I-4, посадила своје „Дрво генерације“ у школском дворишту. Овом значајном чину су присуствовали и директор школе, педагог, психолог и наставница биологије Весна Васић, као и велики број родитеља. Сви су се радо одазвали сађењу као симболичном рађању нове, успешне генерације ђака.

Актив учитеља првог разреда

Химна V-3

Наше одељење V-3
Најбоље у школи
Свако се слаже
Свако се воли.

Имамо фудбалере
Што лопту шутирају
И математичаре
што одузимају и сабирају.

Али и кошаркаше
што кошеве дају
затим ђаке
сто свашта знају.

Дружимо се свакога дана
Као дружина насмејана.
Наже одељење V-3
Најбоље је у ,,Митраљети".

Химна V-4

ПЕТО ЧЕТИРИ ТО СМО МИ,
НАЈБОЉИ СМО, НАЈЈАЧИ!!!
СВИ ЗА НАС У ШКОЛИ ЗНАЈУ,
СВИ О НАМА ПРИЧАЈУ.

ИАКО СМО ТЕК ПЕТАЦИ,
ЧУВЕНИ СМО КО ОСМАЦИ.
РАЗРЕДНА ЈЕ НАША **ЉИЉА**
И ИСТОРИЈА НАМ СВИМА ПРИЈА!!!

ДРУГАРСТВО ЈЕ НАША ЈАЧА СТРАНА,
СВИ СМО СЛОЖНИ, НИКО НЕМА МАНА.

НАСТАВНИЦИ НАС УЧЕ
СЛУШАМО ИХ МИ,
ДРУЖЕЉУБИВИ СМО И КРЕАТИВНИ СВИ .

И У СПОРТУ ОД НАС БОЉИХ НЕМА,
МЕДАЉЕ СУ НАМ ОМИЉЕНА ТЕМА.
ПЕТИЦЕ СЕ РОЈЕ
ПА НАС НАСТАВНИЦИ ВОЛЕ!!!

ПАМЕТНИ СМО, РАДОЗНАЛИ,
ОДВАЖНИ И ВРЛО СМЕЛИ.
И У ДОБРУ И У ЗЛУ
ЈЕДАН ЗА ДРУГОГ МИ СМО ТУ!!!

ЗА НАС ЗНА ЦЕЛА "МИТРАЉЕТА"
А УСКОРО ЋЕ И ОСТАТАК СВЕТА !!!

ТОП ЛИСТА 10 НАЈГЛЕДАНИЈИХ ФИЛМОВА У "МИТРАЉЕТИ "

1. HARRY POTTER
2. CASINO ROUYALE
3. КРУГ
4. ТЕРМИНАТОР
5. МРАК ФИЛМ
6. ПРЕРУШЕНЕ БОГАТАШИЦЕ
7. ЧАРЛИЈЕВИ АНЂЕЛИ
8. **PROJECT-A**
9. ГОСПОДАР ПРСТЕНОВА
10. ГОЛА ИСТИНА
11. САМ У КУЋИ
12. УМРИ МУШКИ
13. СЕДАМ И ПО
14. ПСИ ЧУДОТВОРЦИ
15. ТИТАНИК

ТОП ЛИСТА 10 НАЈСЛУШАНИЈИХ ПЕСАМА У "МИТРАЉЕТИ"

1. Chombe & DoMino ft. Tatula & Phil-T - Мала
2. Ница Блеја - Идеална ствар
3. Respect! ft. Kamy & Alex - Једна ноћ кајања
4. Lust feat Generali & X - plane - Дајем све за њу
5. Lady Gaga - Poker Face
6. Respect - Једина
7. Цвија ft Елитни Одреди & Ана Масхуловиц - Кулијана
8. Цвија - Моја жеља си ти
9. Ана Масуловић - Некад нико
10. Lady Gaga - Just Dance

Бојана Ресенјевић VII-2

ПОСТИГНУТИ УСПЕХ НАШИХ УЧЕНИКА НА ТАКМИЧЕЊИМА У ШКОЛСКОЈ 2009/10. ГОДИНИ

СРПСКИ ЈЕЗИК

V разред
Ментор: проф. Бобић Даница
Антић Јована 2. место-општина
Жарковић Никола 3. место-општина
3. место-град
Ментор: проф. Војновић Татјана
Ђурић Андријана 2. место-општина
3. место-град
Ного Невенка 2. место-општина
1. место-град
Бурсаћ Александар 2. место-општина
3. место-град
Вујић Валентина 1. место-општина
3. место-град

VI разред
Ментор: проф. Дабовић Мирка
Веселиновић Милица 3. место-општина
1. место-град
Вујошевић Кристина 3. место-општина

VII разред
Ментор: проф. Војновић Татјана
Грубор Милош 2. место-општина
1. место-град

VIII разред
Ментор: проф. Бобић Даница
Ценопољац Јована 3. место-општина
3. место-град

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК

VIII разред
Ментор: проф. Вукшић-Мрђевица Јелена
Напрта Никола 3. место-општина

МАТЕМАТИКА

III разред
Ментор: проф. Трајковић Дуња
Жарковић Стефан 1. место-општина
Ментор: проф. Дикосавић Радмила
Стојсављевић Филип 2. место-општина
Ментор: проф. Милаш Катарина
Илић Марко 1. место-општина
Краговић Наташа 2. место-општина
Марчетић Михајло 3. место-општина

IV разред
Ментор: проф. Вуковић Весна
Голубовић Бојан 1. место-општина
Ментор: проф. Мркојевић Марина
Јелић Нада 2. место-општина
Ментор: проф. Бура Зорица
Дукић Јована 3. место-општина
Ментор: проф. Пантовић Весна
Акик Милан 3. место-општина

V разред
Ментор: проф. Пешић Драгана
Матијевић Марко 3. место-општина
3. место-град

VI разред
Ментор: проф. Главаш Гордана
Црномарковић Јован пласман на градско такмичење

VII разред
Ментор: проф. Велемир Снежана
Грубор Милош 3. место-општина

ИСТОРИЈА

V разред
Ментор: проф. Комазец Љиљана
Ристичевић Мирјана 1. место-општина
Жарковић Никола 1. место-општина
Бурсаћ Предраг 2. место-општина
Шешељ Владимир 3. место-општина
Арнаут Драгана 3. место-општина

VI разред
Ментор: проф. Тодосијевић Александар
Веселиновић Милица 2. место-општина
Мајиновић Никола 3. место-општина
Опачић Вељко 3. место-општина

БИОЛОГИЈА

VII разред
Ментор: проф. Петровић Јелена
Кузман Светозар 3. место-општина
учешће на градском такмичењу

VIII разред
Ментор: проф. Васић-Ђорђијевски Весна
Ђорковић Љиљана 2. место-општина
учешће на градском такмичењу
Вујошевић Јелена 3. место-општина
учешће на градском такмичењу

ХЕМИЈА

VII разред
Ментор: наставник Аранђеловић Зорица
Вуковић Урош 2. место-општина
3. место-град
Ивановић Жељко 3. место-општина

ИНФОРМАТИКА

VII разред
Ментор: проф. Савић Теодора
Вуковић Урош 2. место-општина
2. место-град
Ђикандић Драган 3. место-општина
3. место-град

ТЕХНИЧКО И ИНФОРМАТИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ

VII разред
Ментор: проф. Шешељ Данило
Бродо-моделарсво
Пјевач Никола 1. место-општина
учешће на градском такмичењу
Ваздухопловно моделарство
Сарић Урош 2. место-општина
учешће на градском такмичењу
Грмуша Иван 3. место-општина
учешће на градском такмичењу
Ракетно моделарство
Матијевић Александар 3. место-општина
учешће на градском такмичењу
Ауто-мото
Шкрбић Јанко 1. место-општина
учешће на градском такмичењу
Интерфејс технологија
Вуковић Урош 1. место-општина
учешће на градском такмичењу
Мачкић Никола 2. место-општина
учешће на градском такмичењу
Саобраћај
ЕКИПА А - 2. место-општина
Снежана Новчић 2/4 1 место-општина
ментори: Катарина Милаш и Марија Ераковић
ЕКИПА Б - 3. место-општина
ментори: Јасна Перић и Драгана Косановић
ГЕНЕРАЛНИ ПЛАСМАН ШКОЛЕ
2. место-општина

ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ

проф. Војновић Игор
ОДБОЈКА
Девојчице V и VI разред 1. место-општина
Девојчице VII и VIII разред 1. место-општина
1. место-град
2. место-регион

проф. Толимир Данијела
МАЛИ ФУДБАЛ
Девојчице V и VI разред 1. место-општина
1. место-град
Девојчице VII и VIII разред 1. место-општина
1. место-град

проф. Вукмировић Маниша
КОШАРКА
Девојчице V и VI разред 2. место-општина
Девојчице VII и VIII разред 3. место-општина
Дечаци VII и VIII разред 1. место-општина
3. место-град

РУКОМЕТ
Дечаци VII и VIII разред 3. место-општина
проф. Толимир Данијела

АТЛЕТИКА
Јовановић Никола 60 метара 1. место-град
1. место-округ
Вуковић Милош скок у даљ 1. место-град
Крстић Душица скок у даљ 1. место-град
Чикош Владимир скок у даљ 2. место-град
2. место-округ
Девојчице V и VI разред 1. место-општина
Дечаци V и VI разред 1. место-општина
Дечаци VII и VIII разред 2. место-општина

ИЗЛОЖБА ДЕЛИС - ДЕЧИЈЕ ЛИКОВНО СТВАРАЛАШТВО ОСНОВНИХ ШКОЛА ЗЕМУНА

Маја Грујић VI1
награда Друштва примењених и ликовних уметника Земун

ОСТАЛИ УЧЕСНИЦИ:

Милица Буква VIII2
Петра Грмуша VIII1
Милош Граовац VIII4
Тијана Пејчић V1
Милица Веселиновић VI3
Бобан Сикирица VI4
Немања Весковић V4
Давид Станимировић V4
Алекса Томасовић V2
Маја Грујић VI1

ШКОЛСКИ ЧАСОПИС – НЕКАД

«Реч ученика» је лист ученика и наставника који су га покренули ради оглашавања најважнијих догађаја у школи. Настао је осамдесетих година 20. века и излазио периодично до краја века. Мада у скромном облику, здушно је пратио целокупан живот школе. «Реч ученика» је исказао креативност ученика и њихове литерарне, ликовне и друге таленте. Садржи интервјуе са наставницима и појединим ученицима, текстове о знаменитим личностима, музичке и филмске топ-листе, итд.

Ана Тешић, библиотекар школе

P I O N I R I I O M L A D I N A

RAD I DRUGARSTVO NA ISTOM MESTU

Podstaknuti raznim problemima i željama, ali i nedostacima zabave, odlučili smo da se odazovemo u velikom broju radnoj akciji koju su organizovali vojnici Aerodroma u Batajnici u saradnji sa našom školom o2.aprila 1988.godine.

Uradili smo velik posao, ali dosta veći rezultat naše posete je u tome što smo stekli veliki broj prijatelja iz raznih krajeva. Sa mnogima od njih smo izmenili adrese i dopisujemo se.

Pismo jedne moje drugarice sa radne akcije:

"Zdravo Marija,

da znaš da mi nedostaješ, iako sam sa tobom provela samo jedan dan. Mnogo mi je drago što sam baš tebe upoznala. Iako smo sa dva različita kraja: ja iz Zagreba, a ti iz Batajnice, nadam se da ćemo se dopisivati. Jesto da sam ja od tebe starija, ali mislim da za drugarstvo nema prepreke.

Želela bih da se jednom vidimo, ali ne sasvim slučajno i ne u istim uslovima kao sada.

Primi puno pozdrava od tvoje drugarice,
brigadirke Zorice".

Verujem da ćemo ostati dobri prijatelji, pa makar i samo preko pisama.

Stojić Marija, VIII/2

PROBLEMI S NASTAVNICIMA

10 NAČINA KAKO TO DA IZBEGNEŠ

1-Slušaj, slušaj, i samo slušaj.
Ako nastavnik počne vikati, nemoj mu uzvratiti dernjavom umesto toga gledaj ga u oči i pusti da kaže šta želi

2-Pazi šta ćeš obući!
Jeste li znali da su sukobi između nastavnika i pristojno obučenih učenika vrlo retki?
Jedno istraživanje je dokazalo da učenici koji se oblače pristojno obično dobijaju bolje ocene.

3-Pitaj!
Pri zaključivanju ocena nastavnici često uzimaju u obzir aktivnost na času. Ako imaš ocenu na "granici" verovatno će ti zaključiti višu ocenu ako ste bili aktivni tokom godine.

4-Mir!
Budi miran, sve će ići glatko.

5-Domaći.
Najvažnije je da se odgovorno odnosiš prema školskim obavezama jer u suprotnom najpre dobijaš minus po minus u svesku a onda ono glavno: kec u dnevnik

6-Pravila
Poštuj ih, nemoj se tome protiviti jer ti si još niko i ništa u ovoj školi.

7-Disciplina
Da bi čas lepo protekao potrebna je disciplina na času. Međutim, znate već kakve su posledice ako nije tako:razni diktati, odgovaranja...Pa, da do toga ne dođe vi se pokušajte smiriti.

8-Dobacivanje.
Ne dobacuj nastavniku ako on slučajno pogreši. Tu su česte kazne zbog toga kao:izbacivanje, izlazak pred tablu...

9-Dokaži se.
Javljaj se, piši domaće zadatke.

10-Razumevanje.
Probaj da razumeš nastavnika kada počne vikati, jer, ipak je i on čovek i mora imati čelične živce da bi izdržao 6 časova po 45 minuta sa svima nama.

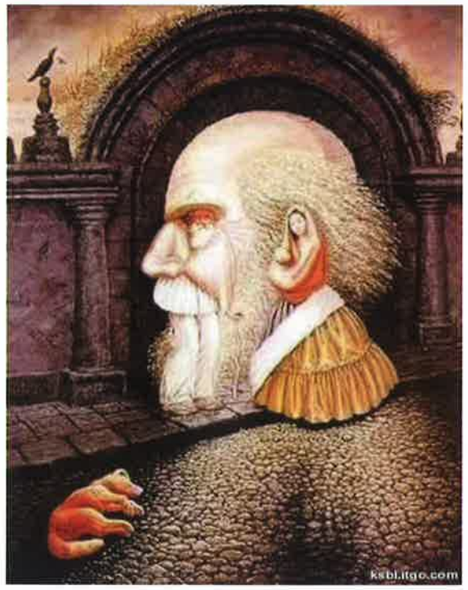

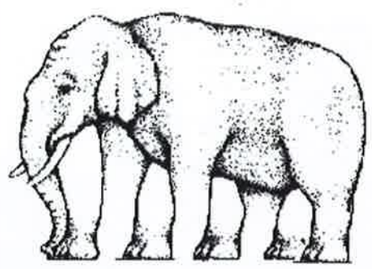
OPTIČKE ILUZIJE

How many legs does this elephant have?

Јеласава Нађе 1970. Ђачење у школи

Ученички парламент

шк. 2009/10. год.

Драгана Зунић, Страхиња Драганов VI1, Сергеј Стефановић, Валентина Бујић VI2, Јована Антић, Мина Бурић, Драгана Арнаут VI3, Теодора Мирковић, Катарина Милутиновић VI4, Милица Вођевић, Јована Ровић VII1, Јана Ромчевић, Стана Тодоровић VII2 Марина Билинац, Радимир Видојевић VII3, Дејан Драгаш, Анамарија Раић, Милица Малић VII4, Нина Драгић, Ђурђица Романић VIII1, Јована Поповић, Андријана Лазић VIII3, Сара Нишевић, Јелена Масникоса, Ана Мићић VIII4, Ена Вулетић, Тамара Јосимовић VIII1 Дајана Вуковић VIII2, Дејан Јагодић, Јелена Чанковић VIII3, Јована Аексић, Елдина Садику VIII4